12de Jaargang | Curaçao den 9n. Maart 1895 | N° 584

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Z. H. Leo XIII en de Amerikanen.

Z. H. Leo XIII heeft een breedvoerig schrijven verzonden aan de Aartsbisschoppen en Bisschoppen van Noord-Amerika, waarvan wij onzen lezers een beknopt overzicht wenschen aan te bieden.

Wij stellen op hoogen prijs — schrijft Z. H. — en Wij beminnen levendig deze in haar bloeiende jeugd verkeerende natie, waarbij wij met de oogen des harten niet alleen den vooruitgang der publieke aangelegenheden, maar ook de vorderingen van den godsdienst aanschouwen.

Z. H. brengt daarna de luisterrijke Columbus-feesten in herinnering en ontvouwt de bedoeling, der groote belangstelling toen door den H. Stoel betoond.

Toen het Amerikaansche volk nauwelijks was geboren en in zijn eerste stadium verkeerde, nam de Kerk het als eene Moeder op haar schoot en drukte het in hare armen. Columbus beschouwde het als een der voornaamste vruchten van zijne ontdekkingstochten en vermoeienissen, dat daardoor aan den christelijken godsdienst nieuwe landen zouden geschonken worden. Onophoudelijk van deze gedachte doordrongen, ging hem niets zoozeer ter harte als het planten van het kruisbeeld op den vreemden bodem. En evenals de Ark van Noach zegevierend dreef boven de wateren, en met het overschot van het menschelijk geslacht, ook de kiem van het volk der Israëlieten overdroeg, zoo vervoerden ook de schepen van Columbus, toevertrouwd aan de wateren des oceaans, met de grondslagen van groote staten de kiem van den katholieken godsdienst naar gene zijde der zee.

Z. H. herinnert er voorts aan, hoe het licht des Evangelies al zeer vroeg werd ontstoken voor de volksstammen, welker bestaan door den roemrijken Genuees werd ontdekt. Het is bekend, hoeveel religieuzen van de Franciscaner orde, hoeveel leerlingen van den H. Dominicus en den H. Ignatius van Loyola gedurende twee achtereenvolgende eeuwen naar Amerika zijn getogen, om de zielzorg der uit Europa overgebrachte koloniën op zich te nemen, maar ook en vooral om de inboorlingen uit hun heidensch bijgeloof tot het Christendom te bekeeren; meer dan eens werd hun arbeid er gewijd door bloedige getuigenissen. De nieuwe namen, die aan een groot aantal Amerikaansche steden, rivieren, bergen en meren werden gegeven, bewijzen overigens op klare wijze, dat in zijn ontstaan het Amerikaansche volk is gemerkt met het zegel der katholieke Kerk.

En toen de Amerikaansche koloniën met behulp der Katholieken de vrijheid en onafhankelijkheid verkregen en zich aaneensloten tot een met goede regelmaat gestichte Republiek, toen werd ook de kerkelijke hiërarchie onder U gegrondvest volgens de kerkelijke Riten. Op het tijdstip, waarop de volksstemming den grooten Washington verhief tot bestuurder van de Republiek, werd ook door het Apostolisch gezag de eerste bisschop geplaatst aan het hoofd der katholieke Kerk van Amerika. De vriendschap en de veelvuldige betrekkingen, die deze beide mannen aan elkaar verbonden en die, zooals men weet, van zeer stelligen aard waren, bewijzen, dat deze Vereenigde Staten bestemd waren, om aan de katholieke Kerk te worden gehecht door banden van eenheid en vriendschap.

Na uiteenzetting van den grooten invloed der Kerk op eene goede regeling en op het welzijn van den Staat, constateert Z. H. den vooruitgang van den godsdienst in de Vereenigde Staten en gaat in bijzonderheden na, wat op kerkelijk, liefdadig en maatschappelijk gebied is tot stand gebracht. Z. H. roemt daarbij o. a. de Zondagscholen, de Vacantie-koloniën en Matigheidsgenootschappen, waartoe, dank zij de vrijgevige wetten van den Staat, de Katholieken ombelemmerd konden medewerken en wijst ten slotte op de goddelijke vruchtbaarheid der Kerk, die, waar zij geen tegenwerking ondervindt, aanwast en zich uitbreidt.

Voorts bespreekt de H. Vader, wat door den H. Stoel om de Katholieke Kerk in Noord-Amerika te doen stijgen in aanzien is gedaan; met name op het gebied der kerkelijke administratie en van het hooger onderwijs. De Universiteit van Washington onder direct bestuur der Amerikaansche bisschoppen en met den Aartsbisschop van Baltimore tot kanselier, zal zeker de schoonste resultaten opleveren, evenals de Leuvensche Hoogeschool dit gedaan heeft voor de Katholieken van België.

In het vervolg prijst de Paus de heilzame gevolgen der besluiten van het concilie van Baltimore, dank zij den ijver der Bisschoppen. De bekroning van dit alles noemt Z. H. de aanstelling van een Legaat van den H. Stoel, waarbij deze zoowel beoogde een blijk van zijne welwillendheid aan de Amerikanen te geven als hen vaster te verbinden aan den H. Stoel, die hierbij geheel in overeenstemming handelde met de oudste gebruiken en met het recht der pausen, voor wie het onmogelijk is in persoon alle landen te doorreizen om rechtstreeks hun herderlijke zorg uit te oefenen.

Vervolgens spreekt Z. H. over de verheven bestemming, die Amerika volgens veler oordeel wacht. Z. H. wil dat de katholieke Kerk daartoe medemerke evenals de Staat. Tevens moet de Kerk, door de deugd overal te doen heerschen, en door haar instellingen, zooveel mogelijk tot den vooruitgang van den Staat medewerken. Dit dubbel resultaat zal des te gemakkelijker en des te volkomener door haar worden bereikt, wanneer de Kerk in de volgende eeuwen op hechtere grondslagen zal zijn gevestigd, en dit is juist het doel van het legaatschap.

Na de gehechtheid der Amerikanen jegens de Kerk te hebben geprezen, spreekt Z. H. over het hooge belang van de eenheid en onverbreekbaarheid des huwelijks, in welk opzicht zelfs velen, die buiten de Kerk staan, de katholieke leer bewonderen en goedkeuren. „Door de echtscheiding worden de huwelijksbeloften geschonden, verdwijnt de wederkeerige welwillendheid, wordt de ontrouw op noodlottige wijze aangemoedigd, en lijdt het toezicht en het onderricht der kinderen schade. Zij geeft aan de huisgezinnen de gelegenheid tot losbandigheid, en doet tweedracht aan den huiselijken haard ontkiemen. Zij vermindert de waardigheid der vrouw, en stelt deze in gevaar, omdat zij eraan wordt blootgesteld, te worden verlaten na de hartstochten van den man te hebben gediend; en daar niets zoozeer tot ondergang van familiën en koninkrijken strekt als zedenbederf, begrijpt men gemakkelijk, dat de echtscheiding grootelijks schaadt aan den voorspoed van familiën en staten." (*Encycliek Arcanum.*)

Vooral in een staat waar zooveel vrijheid heerscht als in Amerika is het van belang, dat het volk goede zeden en rechtvaardigheid beoefent, anders kan zelfs de vrijheid noodlottig worden. Daarom beveelt Z. H. de geestelijkheid aan, om het volk te onderrichten overeenkomstig de leeringen die in Zijne encyclieken zijn neergelegd, en het te herinneren aan de statuten van het derde concilie van Baltimore.

Ook de werkliedenvereenigingen bespreekt de H. Vader en waarschuwt tegen die vereenigingen, welke bestuurd worden door personen, die niet het goede en den godsdienst beminnen. Zulke vereenigingen kunnen zoowel den Staat als aan ieder in het bizonder groote schade toebrengen.—"Hieruit volgt dat men niet alleen die vereenigingen moet vermijden, die uitdrukkelijk door de Kerk veroordeeld zijn, maar ook die welke volgens het oordeel van wijze en kundige personen, vooral van de bisschoppen, als verdacht en gevaarlijk moeten worden beschouwd."

Katholieken moeten zich bij voorkeur met katholieken vereenigen, tenzij dit onmogelijk is, en aan het hoofd moeten zij rechtschapen en ernstige priesters of leeken stellen om hen te raden.

Eindelijk vestigt de Paus zijn blikken op hen, die omtrent de leeringen van het christelijk geloof met de katholieke Kerk verschillen. Velen van hen — zegt Z. H. — zijn meer door hun geboorte dan door hun wil van ons gescheiden. Met vurigheid verlangt Z. H., dat allen eens in den schoot der Kerk terugkeeren, en heeft alle hoop hierop niet verloren, ter wille van Hem, aan Wien alles gehoorzaamt, en Die zich ten deel heeft gesteld, om de Zonen Gods, die verstrooid waren, te vereenigen in een enkele kudde. (Jo XI: 52). „Wij moeten hen voorzeker niet verlaten — besluit Z. H. — Wij moeten hen niet aan hun eigen ingevingen prijsgeven, maar door zachtheid en liefde moeten Wij hen integendeel tot Ons trekken, door hen met alle middelen te overreden, om alle punten der katholieke leer te bestudeeren, en hun vooroordeelen af te leggen." In dit opzicht behoort de voornaamste rol aan de bisschoppen en de geestelijkheid, en de tweede plaats aan de leeken, die de pogingen der eersten kunnen ondersteunen door hun ongerepte zeden en rechtschapen levenswandel. Z. H. prijst de kracht van het goede voorbeeld vooral voor hen, die van ganscher harte de waarheid zoeken en de rechtschapenheid nastreven uit natuurlijke geneigdheid tot de deugd, en dezulken zijn talrijk in Amerika.

BIJ HET VERTREK VAN Z.D.H.

Mgr. R. A. M. Joosten

Ap. Vic. van Curaçao.

(7 Maart 1895.)

Daar drijft, van schuim omgeven,
Het fiere zeekasteel.
Het zucht en kreunt. Och, neemt het
Aan onze droefheid deel ?
Waarheen draagt ge onzen Herder,
Gij, dobberende kiel,
En let niet, op de tranen
Noch droefheid onzer ziel ?

Waarom, als gij de baren
Voortspoedende doorklieft,
Klieft ge ook het hart in tweeën
Der kudde teergeliefd ?
Door naamloos teedre banden
Zijn wij aan Hem gesnoerd.
Dien gij zóo onmeedoogend
Naar verre stranden voert.

En Gij, o goede Herder,
Laat Gij uw kudde alleen ?
Is dan uw hart, zoo teeder,
Op eens verkeerd in steen ?...
Neen, 't is geen steenen harte,
Dat in uw boezem slaat,
Ook niet, nu Gij al weenend
Uw schaapjens achterlaat !

't Is waar, Gij laat ons achter
Gewond in 't diepst van 't hart ;
Maar vreugd wordt dra geboren
Uit deze onnoembare smart.
Voor ons, voor ons slechts gaat Ge
Waar U Maria wacht,
Totdat bij 't blijde weerzien
Uw kudde U tegenlacht.

Als gij van Lourdes' bronne
Genezen wederkeert,
En ons in Christus' name
Weer leidt en weidt en leert,
Onz' harten snellen mede
Naar gene zij der zee ;
Maar laat ons, o wij smeeken 't,
De banden van uw vreê !

O Nijgt, uw blanke kruinen,
Gij, dartle golvenstoet,
Als gij op zijne bane
Deez' Vredevorst ontmoet.
Och, stoort hem niet, gij winden,
Op 't wieglend pelgrimspad.
O scheepje, wieg hem zachtkens :
Gij draagt onz' diersten schat !

Breng dra hem tot ons weder,
Genezen door de Maagd,
Wie angstig gansch een kudde
Het heil haars Herders vraagt.
Tot weerzien dan, o Herder,
Tot weerzien op deez' rots !
Maria moge U leiden
Met alle de Engelen Gods !

D. S. pr.

NIEUWSBERICHTEN

CURAÇAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 4 dezer maand N° 121 is :

1°. Aan den heer J. H. J. Hamelberg, landmeter op St. Eustatius, op zijn verzoek, eervol ontslag uit die betrekking verleend; en

2°. De heer H. J. Beaujon benoemd tot landmeter op gemeld eiland.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 4 dezer maand N° 122 is de heer H. J. Beaujon benoemd tot 2e. Luitenant der Schutterij op St. Eustatius.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 5 dezer maand No. 123 is het aan den heer J. H. Lampe, Griffier bij het Kantongerecht op Aruba enz., op den 20n. Februari jl. verleend binnenlandsch verlof van veertien dagen met een maand verlengd.

Verl. Donderdag is Z. D. H. Mgr. Joosten vergezeld van den WelEerw pater Bebelmans met de boot *Willem I* naar Holland vertrokken.

Volgens opgave van den Curaçaoschen plak-Almanak zal er Zondag a. s. eene volle maansverduistering zijn, ook hier waarneembaar. Deze verduistering zal aanvangen 's avonds ruim 9 ure en eindigen een weinig na middernacht.

Op de plantage *St. Michael* in het 3e distrikt gelegen, heeft deze week een droevig feit plaats gehad.
Onvoorzichtig genoeg heeft een jongen daar een geladen geweer ter hand genomen waarvan het schot afging en een vrouw in 't hoofd trof.
Onmiddelijk naar het Gasthuis in de stad vervoerd is zij den volgenden dag reeds overleden. Ook de moeder van de overledene is van den schrik ernstig ziek.

Dankbaar berichten wij de ontvangst van een boekje met gedichten "*In Memoriam*" door den Heer D. Darío Salas ons welwillend toegezonden.

Bij Koninklijk besluit is de kapitein-luitenant ter zee P. D. A. Frankamp eervol ontheven van het bevel over Hr. Ms. korvet "Sommelsdijk" en dat bevel opgedragen aan den kapitein-luitenant ter zee W. H. J. Visser, met ingang van den dag, volgende op dien waarop deze te Curaçao zal zijn aangekomen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

J. v. d. Arend—hospitaal. Lamp—Caracasbaai 2, C. Tram—hospitaal, P. Eskildsen 3, Ploskin, Febres Castillo, Fr-Niessen, Alcira Montiel, R. S. Thal Larsen, Luis Florencia Esmiol, Juan F. Hernandez & Co., Haim D. C. Gomez, (aanget:.) S. Garcia, (aanget:,) Delfinsio La Croes, Leopold Hario, Johanna Richardson, Ospiso Geriques.

NEDERLAND.

—Zaterdag 2 Febr. deed H. M. de koningin een arresledevaart door het Bosch en keerde door het Voorhout in de slede naar het Paleis terug.
Des namiddags om halftwee reden HH. MM. de koningin en de koningin-regentes en gevolg naar de voor H. M. gereserveerde ijsbaan achter het paleis het Huis ten Bosch.
De koningin bewoog zich geruimen tijd op schaatsen op de spiegelgladde baan, terwijl de koningin regentes met een hofdame op en neer het pad langs de baan wandelde.
Een menigte toeschouwers bewoog zich op de weg, welke zich langs de baan en het kleine Loo uitstrekt, om getuige te zijn van het ijsvermaak der jeugdige koningin, die dan eens alleen reed, dan weer in een rij met de dames en heeren van Hr. M. gevolg.

—Te 's-Gravenhage is Zaterdag 2 Febr. plotseling overleden jhr. mr. M. C. H. ridder Pauw van Wieldrecht, kamerheer in buitengewonen dienst van wijlen Z. M. den koning, sedert 25 Februari 1883. De overledene maakte ook vele jaren als lid deel uit van den Hoogen Raad van Adel.

— Ook is aldaar overleden E. E. A. graaf Van Bylandt, sedert 1847 kamerheer in buitengewonen dienst.

—Met de meeste voldoening vernemen wij, dat dr. August Snieders, hoofdredacteur van het *Handelsblad van Antwerpen*, de geliefde en ook ten onzent welbekend novellist, lid der koninklijke Vlaamsche academie door koning Leopold van België tot officier der Leopoldsorde is benoemd. De heer Snieders vierde, zooals men zich zal herinneren, dezer dagen zijn gouden jubilé als journalist en letterkundige.

— De vrees, dat generaal Vetter zich, hetzij wegens ziekte dan wel uit bescheidenheid, zou onttrekken aan het huldebetoon, dat hem in Indië van alle kanten wachtte, is, gelukkig, niet bewaarheid.
Den 2n Januari te elf uur kwam aan boord van de *Bawean* de overwinnaar van Lombok te Tjandjong Priok aan, waar op alle vaartuigen, die met vlaggen getooid waren, veel dames en heeren wuifden en juichten. De hoofdofficieren waren op de *G. G. Meijer* de *Bawean* te gemoet gevaren. Een ontzaglijke menigte was aan de landingsplaats verzameld, onder welke men het lid in den Raad van Indië den heer Gallois, al de directeuren der departementen van algemeen bestuur, den luitenant-kolonel intendant Staat en tal van hoofdofficieren, onder wie overste Scherer, opmerkte.
Luide, daverende hoeraas werden door de menigte aangegeven, toen de kranige heldenfiguur zich vertoonde; er heerschte onder het publiek een geestdrift als waarvan wij hier nog nooit getuige waren. Onmiddelijk nadat de stoomer vastgemeerd was, begaven zich de genoemde civiele en militaire autoriteiten aan boord, om den generaal welkom te heeten. Dit geschiedde onder de opwekkende tonen van de muziek der bataviasche schutterij. Aandoenlijk was het oogenblik waarop mejuffrouw H. Meijll den generaal namens zijn echtgenoote den eersten kus op het gebruinde gelaat drukte en hem ook namens deze den eersten krans aanbood; een traan welde uit het oog van den opperbevelhebber, wien zeker gemoedsaandoeningen van allerlei aard de borst beklemden. Door de vier dames Scherer werden hem sierlijke kransen aangeboden. Gesproken werd er niet.
Te elf uur vertrok de generaal, vergezeld van den met hem medegekomen chef van den generalen staf kolonel Dumoulin, onder de opgewonden hoeraas der menigte, per extratrein, gezeten in den wagen van Z. Exc. den gouverneur-generaal, van Priok naar Weltevreden. Aan het station Batavia was mede een groote menigte aanwezig, die den generaal luide toejuichte.
Aan het station Weltevreden, waar de generaal te 12 uren aankwam, bevonden zich Z. Exc. de gouverneur-generaal met gevolg en de legercommandant.
Ook hier was het perron geheel ingenomen door officieren in groot tenue en verdere belangstellenden; vóór de gereserveerde wachtkamer ontving de gouverneur-generaal den generaal persoonlijk, bijgestaan door de commandanten van land en zeemacht en hun dames. Nadat mevrouw Van der Wijck den generaal en den kolonel van den generalen staf De Moulin ieder een fraaien krans had vereerd en de eerste opwinding voorbij was, verzocht de resident stilte en nam de landvoogd het woord. Hij dankte den generaal namens de Regeering voor zijn trouwe plichtsvervulling en de groote diensten op Lombok aan het Vaderland en de Koningin bewezen door zijn ijzeren wilskracht, in zoo uiterst moeilijk een tijdaan den dag gelegd. Z. Exc. wees erop dat, nadat Hare Majesteit de Koningin-Regentes den generaal haren dank had betuigd, hij niet verder in bijzonderheden wilde treden; tevens meende Z. Exc. op volkomen instemming der aanwezigen te mogen rekenen, waar hij een „Hoezee!" vroeg voor den kolonel De Moulin, die generaal Vetter zoo krachtig had ter zijde gestaan in zijn weg ter victorie.
Het stationsgebouw daverde van de toejuichingen, generaal Vetter en de chef van den staf werden gebombardeerd met bloemen, de eerste nogmaals bekranst met palmen en Bismarcken (oranjebloemen).
Na een kort en krachtig antwoord van generaal Vetter verliet deze het perron, en begeleid door een escorte van cavalerie reed hij in een hofrijtuig langs het front der salueerende ter zijde van den weg opgestelde troepen naar zijn met de nationale kleuren en waringengroen getooide woning. Ook hier waren tal van dames, familieleden en vrienden geschaard, om den held de hand te drukken.
Aan het hek van zijn woning vond de generaal een eere-compagnie van het 9de bataljon en de compagnie van kapitein Christian, waarmede de generaal de eervolle *retraite* van Tjakra Negara deed, opgesteld, alsmede de kapel der schutterij, welke hem reeds te Priok begroet had.
Hoewel niet lijdend, maakt generaal Vetter den indruk, van een zware campagne te zijn teruggekeerd.
Het schijnt thans zeker, dat hij niet lang meer in Indië zal blijven. De verdienstelijke en kranige veldheer is naar verzekerd wordt, vast van plan spoedig—binnen een maand — te repatrieeren.
De *Java-bode* eindigt zijn bericht aldus:
"Het voegt ons niet, het wederzien te beschrijven van den legeraanvoerder die zooveel bitter leed heeft moeten dulden, veel meer dan de geharde soldaat wel naar buiten heeft doen blijken, eer het hem gegund was den palmtak der zege te kunnen grijpen, en de hand van de echtgenoote, die zes bange maanden bijna in volslagen afzondering doorbracht, geslingerd tusschen hoop en vrees. Haar welkom moet het liefst geweest zijn aan den ijzeren man die zijn zelfbeheersching niet verloor, toen het noodlot der krijgskans en zijn verantwoordelijkheid hem een ondeelbaar oogenblik dreigden te verpletteren.

BUITENLAND,

Rome.—Mgr. Carini prefekt der Vaticaansche bibliotheek is overleden.

— Er bestaat te Rome een Seminarie voor de geüniëerde Grieken. Het is eene stichting van Paus Gregorius XIII en is met de bijbehoorende kerk toegewijd aan St. Athanasius. Het Seminarie ligt aan de Via del Barberino; de kerk is van binnen op Oostersche wijze versierd, en op Driekoningendag en den 2den Mei, den feestdag van den H. Athanasius is er altijd een groote menigte volks om bij de Oostersche plechtigheden tegenwoordig te zijn. In den loop der tijden werden er ook Rhutenen, Roemeniërs, Serviërs en geüniëerde Grieken uit de Oostenrijksche erfstaten in opgenomen. Eene breve van Z. H. Leo XIII heeft nu het seminarie St. Athanasius aan zijn oude bestemming wedergegeven: voortaan zullen er geen andere leerlingen worden toegelaten dan geüniëerde Grieken uit Griekenland en de aan den Sultan onderhoorige landen. De Rhutenen worden naar het Rhuteensch seminarie in Lemberg gezonden en de Roemeniërs naar een in Zevenbergen.

—De gezant van Frankrijk bij den Heiligen Stoel, de heer Lefèbre de Béhaine heeft onlangs, alvorens met verlof naar zijn vaderland te vertrekken, een langdurig gehoor bij den Paus verkregen, waarbij de politieke gesteldheid van Frankrijk het onderwerp moet hebben uitgemaakt van een uitvoerig onderhoud.
Leo XIII zou, volgens de *Temps*, verklaard hebben dat hij ten vurigste wenscht, dat Frankrijk spoedig zegevierend uit de moeielijkheden van het tegenwoordig oogenblik trede en dat de heer Faure met de medewerking van alle voorstanders der orde, waaronder de katholieken moeten gerekend worden, er in slage, aan Frankrijk een tijdperk van rust en welvaart te verzekeren.

—Volgens de *Vérité* heeft de Paus een zeer belangrijken brief aan den Czaar gezonden, waarin hij hem geluk wenscht met zijn troonsbestijging en verschillende vraagstukken bespreekt betreffende het catholicisme in Rusland. Deze brief, in zeer hoffelijke bewoordingen gesteld, constateert de uitmuntende betrekkingen tusschen de regeering van den Czaar en den H. Stoel.

— De *Bien Public* vermeldt het volgende:
Mgr. Emard, bisschop van Valleyfield in Canada, die eenige dagen geleden te Rome vertoefde, bood bij gelegenheid van een audientie den H. Vader eenige voorwerpen aan, om die te zegenen. De aandacht des Pausen werd al spoedig getrokken door een kostbaar borstkruis van hooge artistieke waarde. „Heilige Vader," zei de bisschop, „als dit kruis u bevalt en Uwe Heiligheid het als geschenk wil aanvaarden, zou mij dit een ware vreugde en een groote eer zijn."
Met een fijn glimlachje antwoordde Leo XIII, dat hij daartoe wel geneigd was, doch onder een voorwaarde.
"En welke is die, Heilige Vader?"
„Dat gij dit omruilt met het mijne."
Men begrijpt dat de bisschop van ganscher harte in dezen ruil toestemde.

Italie.— De Italiaansche regeering heeft de koloniale politiek als middel te baat genomen, om de aandacht van het volk bezig te houden of beter nog af te leiden van de dingen, die het binnenland zoo geweldig beroerden. Crispi gaat rustig zijn weg, de koning weigert hem niets. Na de verdaging van eene Kamer, die zich schuldig gemaakt had, aan het misdrijf van met een nieuwsgierig oog de financieele betrekkingen te hebben beschouwd tusschen den premier en de Banca Romana, houdt hij het besluit tot Kamerontbinding in de hand. De datum der nieuwe algemeene verkiezingen zou bepaald worden, nadat de kiezerslijsten in orde zijn gemaakt. De invloed der provinciale gouverneurs zal dan wel voor eene regeerings-meerderheid zorg dragen, die dan omstreeks Mei zal gevormd wezen.
Indien het Crispi gelukt een volgzaam Parlement te scheppen, is zijne heerschappij weer voor langen tijd verzekerd en kan hij de oppositie gemakkelijk het hoofd bieden. Intusschen wordt de koloniale politiek er behendig ingeschoven, om zijnen tegenstanders het zwijgen op te leggen en om de verbeelding van het Italiaansche volk gouden bergen te doen zien. De kostbare zijde van dit kunstukje wordt hierbij niet den volke vertoond.
Naar Afrika! is het wachtwoord, dat herhaald wordt door den ijverigen medewerker van den minister, generaal Baratieri, die de eerste expeditie geleid heeft, Kassala heeft ingenomen en de benden van de Mangascias bevocht.
Volgens het gevoelen van dezen generaal mag Italië in Afrika zijne overwinning niet onvoltooid laten en moet Menelik, koning van Choa, onderworpen worden, ondanks de overtuiging, die het leger van koning Humbert koestert, dat de Afrikaansche monarch door Frankrijk ondersteund wordt.
Wel wordt deze veronderstelling door de Franschen onaangenaam gevonden en met verontwaardiging geloochend, maar het is altijd goed in het oog te houden, dat de luttele kolonisatie der Italianen in Afrika zeer gesteund wordt door Engeland, welks tactiek meebrengt, den vooruitgang der Franschen in het Zwarte Werelddeel te stuiten, om zelf eenmaal de Britsche vlag te zien wapperen van de Kaap tot den Nijl, zooals het oude plan van Albion aangeeft. Nu is de Fransche diplomatie zeker niet zóó argeloos, om dat spel niet op te merken en zou het geen wonder zijn indien koning Menelik hulp geboden werd, die uit andere oorzaken ontstond, dan juist om zijne zwarte Majesteit een blijk van vriendschap te geven.

— Onlangs was er een groote opschudding in den gemeenteraad van Verona. Bij de behandeling van het crediet van 3500 lire voor de nationale feesten, stelde de werkman Domaschi voor, dat crediet tot 500 lire te verlagen. Onder de heftige woordenwisseling, die daarop ontstond, riep hij uit: „Wij hadden het veel beter toen wij er slechter aan toe waren!" daarmee doelende op den tijd dat Lombardije en Venetië door de Oostenrijkers waren bezet en Italië de

hooggeprezen eenheid nog niet kende.

Die woorden verwekten een ijselijk rumoer, maar Domaschi hield vol: „Ja, ja, wij hadden het toen veel beter!"

„Gij zoudt zeker den terugkeer der Oostenrijkers wenschen?" vroeg de burgemeester.

„Zeker, zeker."

Wel werd Domaschi's voorstel verworpen, naar dat er reeds luiden gevonden worden, die, ofschoon zij vroeger voor de eenheid van Italië de wapenen gevoerd hebben, zich thans zoo in het openbaar durven uitlaten, teekent den toestand.

Frankrijk. — Nadat de kabinetsformatie van den heer Bourgeois reeds in alle bladen, behalve in de *Staatscourant* echter, was aan gekondigd, viel op het laatste oogenblik alles weer in duigen. Daar Bourgeois een voorstander is van een inkomstenbelasting en deze op het Elysée maar weinig instemming vond, achtte hij 't het best zich terug te trekken. Nu aanvaardde de heer Ribot, die ten tijde van het Panamaschandaal premier was en toen voor den opgestoken storm bezweek, den arbeid der samenstelling van een nieuw kabinet, waarmede hij binnen twee dagen gereed was. De heer Ribot heeft zelf de portefeuille van financiën voor zijn rekening genomen.

Uit het afgetreden kabinet zijn drie ministers in het nieuwe opgenomen: Hanoteaux, die Buitenlandsche Zaken heeft behouden; Poincaré, die van Financiën naar Onderwijs verhuisd is, vroeger reeds eenmaal door hem beheerd, en Leygues, die van Onderwijs tot Binnenlandsche Zaken is gepromoveerd.

De overige ministers zijn nieuwelingen. De minister van Justitie Trarieux was tot dusver senator, de minister van Openbare Werken Dupuy-Dutemps afgevaardigde. Nog minder bekend dan deze heeren zijn de ministers voor Koloniën Chautemps, voor Landbouw Gadaud, en voor Handel André Lebon. Van de militaire portefeuilles ten slotte is die van Oorlog toevertrouwd aan generaal Jamont en die van Marine aan admiraal Besnard.

Voor een krachtig ministerie wordt het kabinet Ribot, waar geen enkele uitstekende persoonlijkheid in zitting heeft, niet gehouden, daarom zijn er die vreezen, dat het geen lang leven beschoren zal zijn.

—Casimir-Périer draagt intusschen zorg, dat men hem niet reeds geheel vergeten kan. Toen hij President was, liet hij zich overal buitendringen, totdat zijn isolement hem te kras werd; maar nu dreigt hij met „onthullingen" en houdt dus het zwaard van Damocles boven het hoofd van allerlei politieke persoonlijkheden. Voor zijn brochure is de tijd nog niet gekomen, „omdat hij nog niet alles zeggen kan", maar heelemaal zwijgen kan hij blijkbaar niet van zich verkrijgen. Aan een interviewer van het *Journal de Rouen* klaagde hij bitter zijn nood over de ondervonden miskenning in zijn niet begeerde verheffing. Dat begon reeds aanstonds na zijn verkiezing op 27 Juni, toen hij zich een ministerie-Dupuy moest laten welgevallen, omdat men zijn vriend Burdeau in de kabinetsformatie dwarsboomde. En wat deed nu het kabinet-Dupuy? Op een paar uitzonderingen na, zegt Périer, stond ieder minister op zijn stuk en waren zij allen onderling afgunstig op elkander. De een tracht te den ander een vlieg af te vangen; zij betraden gaarne elkanders terrein, maar duldden geen wederkeerige ressort-overschrijding. De Grondwet geeft den president „het initiatief der wetten", laat hem „waken over haar uitvoering", draagt hem „alle burgelijke en militaire benoemingen" op, laat hem „tractaten sluiten en ratificeeren", enz. Maar feitelijk ging het anders! Poincaré, de minister van Financiën, diende „namens den president" de Begrooting in, maar had er aan Périer zelfs geen inzage van gegeven! Er werd een lijst van gedecoreerden openbaar gemaakt, vóórdat het desbetreffend decreet door hem, Périer, geteekend was, en zelfs het dienstpersoneel van het Elysée, aangemoedigd door zulke voorbeelden, bekommerde zich zoo min mogelijk om den President. Carnot had zich doen gelden en van alles voorkennis geëischt; maar hij, Périer was van een andere natuur: als hij om waardeering moet *vragen*, heeft zij voor hem geen waarde. Hij wist wel dat hij daarom niet geschikt was voor het hem opgedrongen ambt, maar toen hij eenmaal het offer had gebracht, hadden althans zij, die het hem opdrongen, hem niet zelven moeten tegenwerken. Toen liep de maat over, maar de *eigenlijke* aanleiding van zijn aftreding kan hij vooreerst nog niet zeggen.—Juist geen heldenfiguur, die Casimir-Périer!

—Ook de mislukte candidaat voor het Presidentschap, Waldeck-Rousseau, heeft zich eens laten hooren. Aan een feestmaal te Lyon hield hij een redevoering over den ernstigen toestand des Lands bij een nog niet vastgestelde Begrooting van vier milliard en met een „concentratie-Regeering, die vóór alles bezorgd is de radicalen tot vriend te houden en daarom niet als „gematigd" durft optreden. Gambetta zelf, zeide hij, zou onder de gegeven omstandigheden als "gematigd" zijn opgetreden. Aan dien meester moest men trouw blijven.

—Overeenkomstig het onlangs door de fransche Kamer aangenomen voorstel-Millerand, tot instelling eener parlementaire enquête in zake de knoeierijen bij oprichting en exploitatie der Orleans- en Zuider-Spoorwegen, heeft de Kamer thans die enquête-commissie van 35 leden saamgesteld en van uitgebreide volmacht voorzien, ongeveer zooals indertijd de Enquête Commissie in de Panama-schandalen, zoodat zij o. a. ook het recht heeft om personen voor zich te doen verschijnen en gerechtelijk in verhoor te nemen.—Dat belooft dus weder een nieuwe reeks van treurige „onthullingen"!

— Kapitein Dreyfus zou tusschen 1 en 5 Maart met het transportschip *Finistère* van het eiland Ré naar de *Iles du Salut* worden overgebracht.

Op curieuze wijze is de terugkeer van Henri Rochefort te Parijs samengevallen met de begrafenis van den laatsten maarschalk van Frankrijk Canrobert. Het Parijsche volk heeft den eerste op luidruchtige manier ontvangen, den laatste met een waardig en gepast stilzwijgen naar zijn laatste rustplaats geleid. Wel zonderling is deze gelijktijdige hulde, hoe verschillend dan ook in vorm, aan den befaamden pamflettist en den dapperen soldaat. Rochefort en Canrobert staan zóóver van elkander af, dat men zich niet de minste overeenkomst tusschen die twee denken kan en men behoeft daarom den laatste der Fransche maarschalken waarlijk niet te beklagen. De hoofdredacteur van den *intransigeant* is zeer zeker een man van talent, een journalist van groote kracht en als volksschrijver zeer gevreesd. Maar zijn verdiensten staan voor 't overige gelijk met nul en zelfs is hij gevaarlijk en te laken in hetgeen zijne beteekenis uitmaakt. Geheel zijn talent concentreert zich in schelden en tieren tegen de bestaande regeeringen. Bijna iedere minister die optreedt kan er zeker van zijn door Rochefort te worden „uitgekleed" en met een stortvloed van beschuldigingen te worden overladen. Afkeuren, afbreken is al wat hij vermag. Iets opbouwen kan hij niet. En van daar dat zijne aanvallen hoe heftig ook dikwerf met schouderophalen worden begroet, al gevoelt men eenige bewondering voor het overweldigende van zijn stijl en de de soms treffende beelden en vergelijkingen.

Desniettemin is Rochefort een man van invloed. Zijn blad heeft een oplage van 100.000 exemplaren en aan zijn steun had Boulanger indertijd het grootste deel van zijn succès te danken. Dientengevolge werd het banvonnis tegen den generaal uitgesproken ook geveld over Rochefort en ruim zes jaren moest de geduchte publicist in ballingschap doorbrengen. Deze straf hem door den Senaat als rechtscollege opgelegd was zeker onbillijk en daaraan zal wel voor een goed deel de geestdrift zijn toe te schrijven, waarmede men hem bij zijn terugkeer ontving.

Tot slotte zij nog vermeld, dat Rochefort, hoewel socialist-revolutionnair en oud-communard, een man is uit de groote wereld, van adel, met een aanzienlijk fortuin en levende op een grooten voet. Zijn blad alléén, dat steeds raast tegen al wat groot en machtig is, brengt hem reeds een fortuin op.

Belgie.— Zooal te voorzien was, heeft de Belgische Kamer den heer Beernaert tot voorzitter gekozen. Het was te begrijpen, dat de Linkerzijde, liberalen en socialisten, hun stem op den heer De Lantsheere zouden uitbrengen. Dit deden zij natuurlijk niet uit een gevoel van vriendschap voor den afgetreden president, want deze stond van hunne denkbeelden hemelsbreed af, doch het incident, dat de aftreding ten gevolge had, moest een demonstratie heeten tegen het gevoelen der Rechterzijde. Het stemmental, dat de heer Beernaert verwierf, was 91, de heer De Lantsheere, ofschoon hij zich niet meer verkiesbaar had gesteld, verkreeg er 46.

De heer Beernaert verklaarde, dat hij de benoeming zou aanvaarden. Hij betuigde zijn leedwezen over het aftreden van den vorigen voorzitter en verklaarde tevens, dat hij het betreurde, dat de Kamer, na de invoering van het algemeen stemrecht, nog zoo weinig tot stand had gebracht. De voorzitter spoorde de Kamer-leden aan, om alle persoonlijke twisten ter zijde te stellen en er aan te denken, dat het in de eerste plaats hun taak is de welvaart des lands te bevorderen. Anders is het niet mogelijk, het sociale hervormingswerk, dat in 1886 is begonnen, tot een goed einde te brengen.

De leden der Rechterzijde begroetten de rede van den heer Beernaert met luide toejuichingen.

Duitschland. — De door de regeering voorgestelde ontwerpen tegen de revolutionnaire partijen brengen langzamerhand geheel Duitschland in beroering. Vooral de zoogenaamd geleerden en wetenschappelijke wereld begint zich thans druk in den strijd te mengen. Zoo heeft de bekende hoogleeraar Häckel te Jena in de *Zukunft* de beraadslagingen in den Rijksdag over de *Umsturz-Vorlage* bespottelijk pogen te maken en ze met middeleeuwsche heksenprocessen en ketterverbrandingen vergeleken. Zooals men hieruit reeds ziet, is de bestrijding van den hoogleeraar feitelijk niets anders dan een vinnige aanval op de katholieken, die evenwel maar matig ingenomen zijn met deze dwangwetten. De Professor vreest, dat de ultramontanen in den waan zullen komen, dat de hoogste macht in den staat weer onder den invloed zal geraken van katholieke neigingen, maar noemt het te gelijker tijd een kinderachtige gedachte, „dat men met de verroeste schilden der middeleeuwen op den duur de overwinning zou kunnen behalen op de machtige vuurwapenen van den modernen geest."

Die vreemde beeldspraak nog daargelaten, om tegenover de machtige vuurwapenen van den modernen geest de verroeste schilden van de middeleeuwen te plaatsen, blijkt toch uit alles genoegzaam, dat professor bezorgd is voor zijn moderne, ongeloovige wetenschap. En dan heeft hij eigenlijk wel weer gelijk, op de katholieken gebeten te zijn, want, terwijl liberalen en conservatieven in onloochenbare eenzijdigheid wel de anarchistische leer willen treffen, maar de atheistische wetenschap ongemoeid willen laten, heeft juist het Centrum er op aangedrongen, dat naast de stoffelijke ook de moreele revolutie zou worden getroffen.

Nog een andere uitbreiding van het regeeringsontwerp is eveneens in hoofdzaak aan het Centrum te danken. Het is de strafrechterlijke vervolging van het duel. De nationaalliberalen, vrij conservatieven en conservatieven, de regeeringspartijen dus, kwamen daar uit alle macht tegen in verzet, en baron Von Stumm ging zelfs zoo ver te verklaren, dat hij tegen het geheele artikel zou stemmen, indien het duel strafbaar werd gesteld. Ofschoon Evangelische Christen, beweerde hij nota-bene, dat het tweegevecht niet in strijd was met de beginselen der christelijke leer.

Behalve door Von Stumm werd het duel nog verdedigd door den staatssecretaris bij Justitie en den auditeur generaal van het leger, welke laatste vermeldde, dat ieder tweegevecht tusschen officieren ter kennis van den keizer wordt gebracht.

Tegen het tweegevecht spraken, behalve verscheidene leden van het Centrum, de sociaal-democraat Bebel en de Duitschvrijzinnige Barth, die den regeeringspartijen haar inconsequentie voor de voeten wierpen.

Ten slotte werd de bepaling tegen het tweegevecht toch aangenomen met 14 stemmen (Centrum, vrijzinnigen en socialisten) tegen 13 (nationaal-liberalen en de beide conservatieve fracties).

Terwijl de anarchistenwet nog heel wat beroering kan teweegbrengen, heeft de Berlijnsche politie onlangs in een kelder in de Wallnertheaterstraat een volkomen ingerichte patronenfabriek ontdekt. Men vond daar ongeveer 14 centenaars kruit en 20.000 stuks geheel gereed gemaakte patronen. De acht werklieden, die zich in den kelder bevonden, werden natuurlijk in hechtenis genomen.

Naar het heette, waren deze patronen bestemd voor China. De politie gelooft, dat ook in andere wijken der stad geheime werkplaatsen bestaan, en zal overal een nauwkeurig onderzoek instellen. Als men dit leest, denkt men onwillekeurig aan het buskruitverraad van Guy Fawkes.

—Naar geruchten te Parijs verluiden, zou er weer een bijeenkomst op til zijn tusschen keizer Wilhelm en koning Humbert, en zouden de rijkskanselier Hohenlohe en Crispi deze conferentie bijwonen, waarvan het doel moet zijn bevestiging van het Drievoudig Verbond.

Oostenrijk-Hongarije.- In Hongarije is ten slotte, na vele voorloopige besprekingen, door de katholieke leden van het parlement eene nieuwe parij gevormd, die christelijk-democratisch is en den naam van volkspartij draagt. Ferdinand Zichy en twee leden van het geslacht Esterhazy worden als hare voornaamste stichters genoemd. De liberale bladen zijn bitter weinig gesticht over de vorming van dezen bond, die krachtig de belangen van het katholieke volk zal behartigen en zijn invloed bij de verkiezingen en andere regeeringszaken belangrijk zal doen gelden.

ADVERTENTIES

Voorzien van de HH. Sacramenten der Stervenden overleed den 10 Februari, mijne beminde Moeder **Mevr. de Wed. Dr. W. J. F. Nuijens—Bolten,** in den ouderdom van vier en zeventig jaren.

MR. TH. J. A. NUIJENS.

Eenige kennisgeving.

TE KOOP

BY

J. S. SCHEIDELAAR,

BREEDE-STRAAT—OVERZIJDE.

Holl: verfwaren, waaronder 1e qualiteit Spaansch- en Friesch groen — lijnolie — raapolie — bollenblauw.

Plaatijzer — zink — blik — bancatin — kopersoldeer — pompen en daarvoor dienende vertinde buizen — koperen regenbakskranen — bankschroeven — vijlen — dik rood bladkoper — mokers — draadnagels en andere ijzerwaren — maten voor natte en droge waren — koperen en ijzeren gewichten.

ECHTE Cooijmanslikeuren — en elixer — Holl: sigaren, — zwarte thee — Cocoszeep — Eau de Cologne — Witte, gekleurde en zwarte *bloemen* — Holl: flanel — Spiegelkoord— lampenpitten — papier met enveloppen, schriften — kroonpennen — griffels — Kerkwierook — Boekjes goud — genever in kisten van 30 halve kr. etc. etc.

Curaçao 23 Februari 1895.

UN MILLON DE GRACIAS

El amigo en la necesidad, ese es el amigo, dice el proverbio. Esa clase de amigos que te visitan, te hablan, te molestan, y te piden prestado, es decir, amigos de conveniencia, de esa clase hay muchos; pero de esos otros que se ponen á tu lado cuando te ven infeliz, y que aplican su espalda á las ruedas de tu carro en un mal paso del camino, de esos bien puedes esperar por más de un día trabajoso, ántes de encontrar uno. Y, sin embargo, esos amigos existen, y á uno de ellos es á quien el Sr. Don Claudino Sanchez alude cuando exclama: "Un millón de gracias al amigo que me dió tan buen consejo."

El caso fué como sigue: Durante dos años había estado enfermo el Sr. Sanchez sin que medicina, ni tratamiento de ninguna clase, le aliviestara. Era enfermedad de los órganos digivos, la mis suma que por desgracia es tan comun, y que con tanta frecuencia termina fatalmente. Por desgracia, los síntomas son bien conocidos de todos aquellos que la sufren: Pérdida de apetito: mal gusto de la boca: tristeza y pesadez despues de comer, como si el estomago no tuviese vida, fuerza, ni calor: dolores con frecuencia agudos, en el pecho, costados y espalda; llamaradas de calor por todo el cuerpo, seguidas de escalofríos incesantes; coloración amarillenta de los ojos y piel: falta de sueño: depresión de ánimo, exitabilidad y gran ansiedad mental sin justo motivo; constipación de vientre é irregularidad en los intestinos; pesadillas; manos y pies fríos; vahídos, palpitaciones y ardores en el corazón, y una sensación general de fatiga y malestar que no procede de sobra de ejercicio, ni se alivia con el descanso.

No hay enfermedad que tan por completo deprima al hombre, en el alma y cuerpo. Ella le llena la sangre de mortal veneno, ella le entorpece el cerebro, le postra los nervios, le impide la asimilación de los alimentos, y le pone el corazón, los riñones y los pulmones en un estado que á la hora pensada termi nan en inesperada muerte.

Después que la enfermedad ha tomado cuerpo, ninguna de las medicinas que usualmente se prescriben parece hacer efecto en ella, y su pobre víctima viene á ser lo mismo que un barco desmantelado en la costa á merced del huracán. Cuantos esfuerzos se hacen para rescatarle, parece que no sirven más que para hacer más cierta su inevitable pérdida. En una palabra, la inflamación producida por la indigestión y dispepsia, del tipo maligno que en estos días parece prevalecer, esa puede decirse que es la combinación de todas las enfermedades en una sola.

En su carta fechada en Villagarcía de Arosa, á 12 de Setiembre de 1892, el Sr. Sanchez dice: "Las medicinas eran ya inútiles, y ya no me quedaba otro remedio sino entregarme en manos de Dios, y confiar mi suerte á su Providencia, cuando un incidente que concurrió vino á demostrarme que yo no esperaba en vano. Un amigo que sabía muy bien de que hablaba, me persuadió á que tomase el Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ¡ cuán sabio y feliz consejo ! No hice más que tomar una botella, con arreglo á las instrucciones, cuando experimenté ya un gran alivio, y la segunda botella completó la cura. Desde entonces no he usado ya más medicinas, ni he tenido más enfermedad de estómago. Mi salud es ahora perfecta, y no tengo dolores, ni molestias de ninguna clase. Recomendaré á todos ese maravilloso remedio. Un millón de gracias al amigo que me indujo á recurrir á él. Sírvase V. aceptar mi profunda y sincera gratitud, De V, afmo. (Firmado) Claudino Sanchez."

Y ahora el lector preguntará: "¿Y por qué el Jarabe Curativo de la Madre Seigel logra tales resultados allí donde tantos otros remedios son impotentes?" Pués porque, á diferencia de aquellos, está popiamente adoptado para destruir la enfermeddd en su asiento radical, la torpeza del estómago. El es la llave que nos abre la puerta de la prisión.

SASTRERIA Y ZAPATERIA
"LA UNION"

For di 1º di febrero, ta poné pa maestro di e Sastrería aki, Sr. Willem Sterling, kende nos ta ofrecé na publico pa su bon corte i prontitud na trabaonan confiá né.

PAUL F. G. CURIEL

biedt het geerde publiek zijn diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH. FAY, Perfumista

9, Rue de la Paix, 9, PARIS

... de Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

ASMA

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los

TUBOS - LEVASSEUR

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie

NEURALGIAS

y todas las Molestias nerviosas se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER

Exíjase el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes. ... y en las principales de las Américas.

ACEITE DE HOGG

... MEDICINAL

... recompensa en la ...

Recetado desde 40 AÑOS ... por los primeros medicos del mundo entero, ... Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, ... Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cutis, etc.

Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya ... gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende ... en frascos TRIANGULARES. — Exíjase sobre la *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LIJN" van

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1895.	Caracas		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Febr.	2	Febr.	12	Febr.	21	Maart	5	Maart	16	Maart	26
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	18	„	27	„	11	„	22	April	1
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	28	„	12	„	23	„	2
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	20	Maart	1	„	13	„	24	„	3
Vertrekt van „	„	11	„	21	„	2	„	14	„	25	„	4
Komt aan te LA GUAYRA..	„	12	„	22	„	3	„	15	„	26	„	5
Vertrekt van „ „	„	15	„	27	„	8	„	19	„	29	„	8
Komt aan te PTO. CABELLO	„	16	„	28	„	9	„	20	„	30	„	9
Vertrekt van „	„	16	„	28	„	9	„	20	„	[illegible]	„	9
Komt aan te CURAÇAO	„	17	Maart	1	„	10	„	21	„	31	„	10
Vertrekt van „	„	18	„	2	„	11	„	22	April	1	„	10
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	19	„	3	„	12	„	23	„	2	„	11
Komt aan te NEW-YORK...	„	25	„	9	„	18	„	[illegible]	„	8	„	17

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Febr.	9	Febr.	19	Maart	3	Maart	12	Maart	23	April	2
Komt aan te MARACAIBO....	„	10	„	20	„	4	„	13	„	24	„	3
Vertrekt van "	„	15	„	28	„	8	„	19	„	29	„	7
Komt aan te CURAÇAO......	„	16	Maart	1	„	9	„	20	„	30	„	8

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,

Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas pídoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO